

velse. Men pludselig kunne man være delvis gravid. Og det vil sige, at man altså havde noget, som ikke var en rigtig graviditet, men det var der alligevel.

Når vi i sin tid sagde nej til den dér delvise graviditet, var det ikke, fordi vi sagde, at man ikke måtte foretage sådan nogle ting, men vi ville have den røde lampe til at blinke med det samme, så vi alle sammen var dybt opmærksomme på, hvad der foregik. Og det skråplan, vi dengang forudså, rutscher vi nedad nu, sådan så man oven i købet skal diskutere i ramme alvor – det er ikke et af forslagene her, så vidt jeg ved, men det er lidt svært at gennemskue nogle af forslagene – hvorvidt man kan få lov til både at have fremmed æg og fremmed sæd. Altså så vi putter adoptionsbørnene – undskyld mig igen billedet – en tur ind igennem livmoderen.

Nu må det altså være nok med den dér voksenforkælelse i forhold til, hvor selvoptaget man kan blive af sin egen krop. Det er mig og min krop, det hele efterhånden handler om i det her foretagende.

Jeg kan ikke stå her og gå ind i hvert enkelt forslag, fordi det simpelt hen er for kompliceret. Jeg har præsenteret dem for gruppen, så godt det har kunnet lade sig gøre. Nu må vi stemme, så godt vi kan. Og så har vi jo så en lejlighed til at få en tredje behandling, hvis noget af det er gået rasende galt. Det kan det jo godt være gået, når vi ikke har fået bedre vilkår og Folketinget ikke har villet give os det, men jeg vil blot her sige, at jeg synes, det er en dybt uforsvarlig behandling, vi står over for.

Og så vil jeg godt lige spørge De Konservative, hvad de tænker på med det ændringsforslag »med sæd«, hvad det er. Jeg ved godt, der må være en tanke bag ved det. Jeg tror, det er De Konservative, der har foreslået det, er det ikke det? Det er ændringsforslag nr. 18. Nej, det er Kristeligt Folkeparti tiltrådt af Venstre og Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti.

Dorte Bennedsen (S):

De gange loven om kunstig befrugtning har været til forhandling i Folketinget, har det unægtelig været en sag med mange følelser i.

Jeg synes i og for sig, at følelser er en god ting, følelser og stærke holdninger i forbindelse med lovgivningsarbejdet. Men jeg må indrømme, at jeg også synes, at der kan komme et punkt, hvor følelserne tager overhånd. Og det

synes jeg lige, vi oplevede i fru Margrete Aukens ordførertale her.

Fru Margrete Auken spurgte: Skal vi tillade kunstig befrugtning til alle, også selv om vi må fjerne barnet umiddelbart efter fødslen? Det er en uanstændig måde at udtale sig på, som om der var nogen, der synes, det var en god idé. Og hvis fru Margrete Auken har læst sine bilag, ville hun også have kunnet læse et svar, som sundhedsministeren har givet på et spørgsmål omkring § 4, som dels går på, hvad lægernes forpligtelse er i dag, og dels er et løfte fra ministeren om at gå ind og understrege over for lægerne, at de skal være denne opgave voksen og tage den seriøst.

Der er jo ikke nogen af os, som synes, at den problemstilling med et eventuelt misbrug er en rigtig situation. Men såvidt jeg har kunnet undersøge, er der, jeg har hørt tallet 20 fjernelser af børn, der var født ved kunstig befrugtning, men dér, hvor jeg har kunnet tjekke det efter, var der to, jeg mener det var i 1996. Så der ligger altså nogle meget overdrevne forestillinger om problemets størrelse.

Men det er et problem, der er seriøst og alvorligt, og det skal tages op. Og så synes jeg ikke, det er rimeligt ligesom at antyde, at vi andre er fuldstændig fløjtende ligeglade.

Så er der spørgsmålet om det, fru Margrete Auken kalder – og det udtryk har jeg for længst lært at acceptere – søskende i fryseren. Og det er jo altså dette, som eksisterer allerede ved loven i dag, at man kan nedfryse æg, befrugtede æg, i dag er det i 2 år og i forslaget skal det kunne gøres i 4 år.

Det synes jeg er en ærlig sag – det gælder jo mange delelementer i det her – at det er seriøse, etiske problemer, som enhver må forholde sig til. Jeg har jo også tidligere sagt til fru Margrete Auken i sådan mere private samtaler, at jeg personlig ikke har nogen problemer med, at befrugtede æg nedfryses. Men jeg har et problem ved her fra denne talerstol at blive anklaget for at være dybt uansvarlig. Det var udtrykket, der blev brugt af fru Margrete Auken omkring nedfrysning af befrugtede æg.

Jeg og mine kolleger og min folketingsgruppe har i, jeg havde nær sagt, årevis diskuteret, jeg tror alle aspekter omkring kunstig befrugtning, og vi er nået frem til nogle resultater. Jeg forlanger ikke, at fru Margrete Auken skal være enig, hun har sin fulde ret til at være flintrende uenig med mig, men hun har ikke ret til at sige, at jeg er uansvarlig. Den accepterer jeg ganske